

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322010798
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4322010798.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. v trestnej veci proti odsúdenému N. T., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného N. T., proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 4. 10. 2022 sp. zn. 2Pp/26/2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. 11. 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. T. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. a § 68 ods. X Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného N. T. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 11. 6. 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 5. 4. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/55/2018 zo dňa 19. 6. 2018 a z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a 1 deň so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/82/2015 zo dňa 19. 11. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/6/2016 zo dňa 4. 2. 2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2PP/32/2016 zo dňa 25. 8. 2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2PP/32/2016 zo dňa 4. 10. 2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/100/2019 zo dňa 19. 12. 2019.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť a to pre nespĺnenie formálnych a čiastočne aj materiálnych podmienok. Prvoradou formálnou podmienkou pre podmiennečné prepustenie z výkonu uloženého trestu odňatia slobody je, aby podmiennečné prepustenie Trestný zákon vôbec pripúšťal. Opätovné podmiennečné prepustenie z toho istého trestu v zmysle ustanovenia § 68 ods. 5 Tr. zák. nie je možné. Pokiaľ ide o formálne podmienky v prejednávanej trestnej veci súd I. stupňa uviedol, že tieto neboli splnené, keďže odsúdený už bol raz z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v danom konaní mu podmiennečne prepustený a teda opätovné podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu odňatia slobody nebolo možné. Odsúdený uvedený zvyšok trestu odňatia slobody po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ešte ani nezačal vykonávať (predpokladaný nástup je 31. 3. 2024).

Podľa názoru súdu I. stupňa odsúdený splnil materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody len čiastočne. Z hodnotenia ústavu vyplýva, že stanovený program zaobchádzania sa dlhodobo plní vo všetkých oblastiach a priebežne si vytvára podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien a zodpovedne pristupuje k plneniu pracovných povinností, čo poukazuje na dobrú

perspektívu zamestnania po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, avšak podľa názoru súdu je správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu skôr prispôsobením sa podmienkam výkonu trestu ako prejavom výraznejšieho polepšenia sa odsúdeného.

U odsúdeného súd I. stupňa konštatoval, že nie je splnená druhá materiálna podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. V prejednávacom prípade odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody síce preukazuje svojim správaním polepšenie, avšak jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňovali súdu I. stupňa dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Poukázal na to, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 7 záznamov) za rôznorodú trestnú činnosť, v minulosti opakovane vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, bola mu daná možnosť preukázať polepšenie aj prostredníctvom inštitútu podmiennečného prepustenia a podmiennečného odsúdenia, no odsúdený túto možnosť nevyužil. Počas plynutia skúšobnej doby sa opätovne dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený, resp. sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Podľa názoru súdu I. stupňa v prípade odsúdeného nie je páchanie trestnej činnosti len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane páchala trestnú činnosť, na základe čoho vyplývajú dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pokiaľ sa odsúdený vo svojej žiadosti odvolával na osobu svojho syna a svojej matky, resp. na „silné rodinné zázemie so silným sociálnym a finančným zabezpečením“, na podporu obce a miestnej farnosti v mieste trvalého pobytu, v uvedenej súvislosti súd I. stupňa uviedol, že tieto skutočnosti nie sú novými skutočnosťami v živote odsúdeného, existovali už pred tým, ako bol odsúdený opakovane uznaný vinným pre spáchanú trestnú činnosť, no napriek ich existencii odsúdený páchal opakovane trestnú činnosť. Z uvedeného potom súd I. stupňa vyvodil, že tieto nie sú takým faktorom, ktorý by na osobu odsúdeného vplýval pozitívne v tom zmysle, aby viac trestnú činnosť nepáchal. S poukazom na uvedené, celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je podľa názoru súdu I. stupňa možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Uvedené uznesenie, v zákonom stanovenej lehote, sťažnosťou napadol odsúdený. V písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré odsúdený zaslal prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že postup súdu I. stupňa považuje za formalistický a svoje rozhodnutie založil na registri trestov a dôvody, na ktoré súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal, považuje za nepresvedčivé a účelové.

Podľa jeho názoru, súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí úplne odignoroval nález Ústavného súdu SR č. I. ÚS 36/2022 zo dňa 29. 9. 2021, na ktoré poukazoval. Uviedol, že vykonal už celkom 62 mesiacov z celkove uložených trestov, teda vykonal aj trest, ktorý mu bol premenený (6 mesiacov a 1 deň). Súdu I. stupňa nič nebránilo v tom, aby do celkovej doby, ktorú vykonal, započítal aj vyššie uvedenú časť trestu, pretože by v opačnom prípade prišlo k jeho znevýhodneniu, keďže by tak prakticky vôbec nemohol využiť inštitúciu podmiennečného prepustenia a takým postupom by boli porušené aj ústavou chránené jeho práva.

Tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tos/92/2022, z ktorého vyplýva právny názor, že súdy sú povinné skúmať pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného a pri vyhodnotení skutočnosti, či je možné očakávať od odsúdeného po jeho podmiennečnom prepustení, že povedie riadny život vyhodnotiť všetky skutočnosti, aktuálne poznatky a hlavne hodnotenie ústavu, v ktorom trest vykonával, pretože najviac poznatkov o správaní odsúdeného, o tom, ako splnil trest účel sa dá najlepšie zistiť od riaditeľa ústavu v ktorom sa trest vykonáva.

V závere svojej sťažnosti navrhol, aby Krajský súd v Nitre podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie súdu I. stupňa a prepustil ho na slobodu za súčasného uloženia probačného dohľadu, prípadne aj iného obmedzenia.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a/ až c/, § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 68 ods. 5 Tr. zák. opätovné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdenému boli postupne nariadené tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/94/2017 zo dňa 28. 9. 2017, ktorý mu bol nariadený dňa 28. 9. 2017 a po započítaní väzby bol vykonaný dňa 31. 3. 2022. Následne bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 11. 6. 2014, kde predpokladaný koniec trestu má 31. 3. 2024 po dvoch tretinách uloženého trestu. Dňa 19. 11. 2015 bol odsúdenému nariadený výkon trestu, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/82/2015 zo dňa 19. 11. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/6/2016 zo dňa 4. 2. 2016. Uvedeným rozsudkom bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s tým, že dňa 25. 8. 2016 bol odsúdený podmiennečne prepustený s probačným dohľadom uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2PP/32/2016 so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov, dĺžkou probačného dohľadu v trvaní dvoch rokov a uloženým obmedzením. Dňa 19. 12. 2019 bol odsúdenému nariadený výkon zvyšku trestu.

Je potrebné uviesť, že z výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/82/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/6/2016 zo dňa 4. 2. 2016, resp. jeho zvyšku, je potrebné postupovať v zmysle § 68 ods. 5 Tr. zák., teda že nie je možné opätovné podmiennečné prepustenie z výkonu toho istého trestu, pričom pri podmiennečnom prepustení z postupne nariadených trestov ide o posledné nariadenie výkonu trestu.

Súd I. stupňa preto správne skúmal možnosť podmiennečného prepustenia z výkonu trestu v trvaní dvoch rokov, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 11. 6. 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 5. 4. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/55/2018 zo dňa 19. 6. 2018.

Ako vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, kde odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest, tento od roku 2018 dosiahol celkovo 19 disciplinárnych odmien a disciplinárne tresty nemá evidované. Súd I. stupňa správne upriamil pozornosť na skutočnosť, že odsúdený splnil čiastočne materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Tak, ako uviedol súd I. stupňa, aj nadriadený súd dospel k záveru, že odsúdený splnil formálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to len pri odsúdení, ktoré v súčasnej dobe vykonáva. Čo sa týka ďalšieho nariadeného výkonu zvyšku trestu, z ktorého už bol raz podmiennečne prepustený, Trestný zákon podmiennečné prepustenie vôbec nepripúšťa. Čo sa týka materiálnych podmienok, tu je potrebné uviesť, že odsúdený si priebežne vytváral podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien avšak rovnako ako súd I. stupňa aj nadriadený súd je toho názoru, že správanie sa odsúdeného je skôr jeho prispôbením sa podmienkam výkonu trestu, ako vlastným prejavom výraznejšieho polepšenia sa. Svedčí o tom aj záver vyplývajúci z hodnotenia riaditeľa ústavu, kde resocializačná prognóza u odsúdeného sa javí ako menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné, pretože odsúdený sa opakovane dopúšťal páchania trestnej činnosti a to aj počas skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. Pri skúmaní podmienky dôvodného očakávania vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, súd I. stupňa správne prihliadal na osobné charakterové vlastnosti odsúdeného, jeho celkový postoj k spoločenským normám, jeho doterajší život a charakter trestnej činnosti. Odsúdený bol už v minulosti súdne trestaný, pričom v odpise z registra trestov má sedem záznamov za rôznorodú trestnú činnosť a v minulosti opakovane vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré ho nevedli k náprave. Súd I. stupňa sa správne vysporiadal aj so žiadosťou odsúdeného na podmiennečné prepustenie, v ktorej uviedol, že má silné rodinné zázemie so silným sociálnym a finančným zabezpečením, pričom súd I. stupňa správne uviedol, že tieto skutočnosti nie

sú v živote odsúdeného novými skutočnosťami, existovali už predtým, ako bol odsúdený opakovane uznaný vinným pre trestnú činnosť a aj napriek ich existencii opakovane páchal trestnú činnosť. V podrobnostiach nadriadený súd poukazuje na skutočnosti uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožnil.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo. Predmetné rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.